

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אונן מגלן?									^			◇
דכתיב (ויקרא כ"א) ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו, הא אחר שלא יצא - חילל.									!			◇
ונילף חילול חילול מתרומה מה להלן במיתה - אף כאן במיתה	רב אדא לרבא:								ז			◇
מי כתיב ביה בגופיה? מכללא קאתי. הוי דבר הבא מן הכלל, וכל דבר הבא מן הכלל - אין דנין אותו במרה שוה.									!			◇
יושב מגלן?									^			◇
אמר קרא (דברים י"ח) כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת - לעמידה בחרתיו ולא לשיבה.	רבא אמר רב נחמן:								!			◇
בעל מום, רבי אומר: במיתה	[רבי]								◆	■		◇
באוהרה.	חכמים:								◆	■		◇
מאי טעמא דרבי?									^			◇
דכתיב (ויקרא כ"א) אך אל הפרכת לא יבא וגו' וילף חילול חילול מתרומה, מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.	[רבי]								!			◇
ונילף חילול חילול מנותר, מה להלן בכרת - אף כאן בכרת									ז			◇
מסתברא מתרומה הוה ליה למילף, שכן: פסול הגוף מפסול הגוף.									!			◇
אדרבה, מותר הוה ליה למילף, שכן: קודש, פנים, פיגול, ונותר									ז			◇
אלא: מטמא ששימש גמר: פסול הגוף מפסול הגוף, קודש, פנים, פיגול ונותר, מקודש פנים פיגול ונותר.									!			◇
ורבנן									^			◇
אמר קרא בו - ולא בבעל מום.	[רבנן]								!			◇
הויד במעילה, רבי אומר: במיתה	[רבי]								◆	■		◇
באוהרה.	חכמים:								◆	■		◇
מאי טעמא דרבי?									^			◇
גמר חטא חטא, מתרומה, מה להלן במיתה - אף כאן במיתה.	רבי אבהו:								!			◇
אמר קרא בו - בו ולא במעילה.	ורבנן אמרי:								■			◇
זר ששימש במקדש.												■
נאמר כאן (במדבר י"ח) והזר הקרב יומת, ונאמר להלן (במדבר י"ז) כל הקרב הקרב אל משכן ה' ימות, מה להלן בידי שמים אף כאן בידי שמים	תניא, רבי ישמעאל:								◆	■		◇
נאמר כאן, והזר הקרב יומת ונאמר להלן (דברים י"ג) והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה.	רבי עקיבא:								◆	■		◇
מה להלן בחנק - אף כאן בחנק.	רבי יוחנן בן נורי:								◆	■		◇
במאי קמיפלגי רבי ישמעאל ורבי עקיבא?									^			◇
דנין יומת מיומת ואין דנין יומת מימות	רבי עקיבא סבר:								■	!		◇
דנין הדיוט מהדיוט, ואין דנין הדיוט מנביא.	רבי ישמעאל סבר:								■	!		◇
כיון שהדיח - אין לך הדיוט גדול מזה.	ורבי עקיבא:								■	!		◇
במאי קמיפלגי רבי עקיבא ורבי יוחנן בן נורי?									^			◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	טז
אלו הן הנחנקין:																		מ
המכה אביו ואמו																		פד:
וגונב נפש מישראל																		פד:
וזקן ממרא על פי בית דין																		פד:
ונביא השקר																		פד:
והמתנבא בשם עבודה זרה																		פד:
והבא על אשת איש																		פד:
וזוממי בת כהן וכו'.																		פד:
מכה אביו ואמו, מנול? דכתיב (שמות כ"א) ומכה אביו ואמו מות יומת, וכל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק.																		פד:
אימא עד דקטיל ליה																		פד:
מיקטל? - סלקא דעתך? קטל חד - בסייף, ואביו בחנק?																		פד:
הניחא למאן דאמר חנק קל, אלא למאן דאמר חנק חמור - מאי איכא למימר?																		פד:
אלא, מדכתיב (שמות כ"א) מכה איש ומת מות יומת, וכתוב (במדבר ל"ה) או באיבה הכהו בידו וימת, שמע מינה: כל היכא דאיכא הכאה סתם - לאו מיתה הוא.																		פד:
ואיצטריך למיכתב מכה איש ואיצטריך למכתב כל מכה נפש, - דאי כתב רחמנא מכה איש ומת הוה אמינא: איש דבר מצוה - אין, קטן - לא. כתב רחמנא כל מכה נפש, ואי כתב רחמנא כל מכה נפש הוה																		פד:
ואימא אף על גב דלא עביד ביה חבורה																		פד:
המכה אביו ואמו - אינו חייב עד שיעשה בהן חבורה	אלמה תנן:																	פד:
אמר קרא (ויקרא כ"ד) מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה - עד דעביד בה חבורה דכתיב בה נפש, אף מכה אדם - עד דעביד חבורה.																		פד:
אלא מעתה, הכחישה באבנים הכי נמי דלא מיחייב?	מתקיף לה רב ירמיה:																	פד:
אלא: אם אינו ענין לנפש בהמה, דהא אי נמי הכחישה באבנים חייב - תניהו ענין לנפש אדם.																		פד:
אלא הקישא למה לי?																		פד:
לכדתניא דבי חזקיה.																		פד:
הניחא למאן דאית ליה תנא דבי חזקיה, אלא למאן דלית ליה תנא דבי חזקיה היקישא למה לי?																		פד:
מה מכה בהמה לרפואה פטור - אף מכה אדם לרפואה פטור.																		פד:
בן מהו שיקיז דם לאביו?	דאיבעיא להו:																	פד:
(ויקרא י"ט) ואהבת לרעך כמוך.	רב מתנא																	פד:
מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה לרפואה פטור - אף מכה אדם לרפואה פטור.	רב דימי בר חיננא																	פד:
רב לא שביק לבריה למישקל ליה סילוא	[רב]																	פד:
מר בריה דרבינא לא שביק לבריה למיפתח ליה כווא, דילמא חביל, והוה ליה שגגת איסור.	[מר בריה דרבינא]																	פד:
אי הכי אחר נמי																		פד:
אחר - שיגגת לאו, בנו - שגגת חנק.																		פד:

מחט של יד ליטול בה את הקורן	והדתגן:	ז	■								◇	פד:
ליחוש דילמא חביל, והויא לה שגגת סקילה		ז										פד:
התם מקלקל הוא.		!									◇	פד:
הניחא למאן דאמר מקלקל פטור, אלא למאן דאמר חייב, מאי איכא למימר?		ז										פד:
מאן שמעת ליה דאמר מקלקל בחבורה חייב - רבי שמעון היא		!									◇	פד: